

ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆ-1951 ಮತ್ತು ಕಾಫಿ ತೋಟದ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಬದುಕು

ಮಹೇಶ್ ಕೆ.ಹೆಚ್.*

*ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

Abstract:

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿಯು ಒಂದು ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಯಾಗಿದೆ. ಕಾಫಿಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಶ್ರಮವು ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಕಾಫಿ ತೋಟದ ಭೂಮಾಲೀಕರು ತೋಟದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಶ್ರಮವನ್ನೇ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಫಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಮಿಕರು ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರಲ್ಲಿ ಒಂದು, 1951 ರ ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವವರು, ಹಾಗೂ 1951 ರ ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಒಳಪಡದೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ವಂಚಿತರಾಗಿ ಸಮಾನ ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ ಕೂಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಧಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತ ಸಂಕಷ್ಟದ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ದುಡಿಮೆಗಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಒಳಪಡುವ ಕಾಫಿ ತೋಟದ ಕಾರ್ಮಿಕರಂತೆ, ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಒಳಪಡದ ಕಾರ್ಮಿಕರು ತೋಟದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದು, ಈ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಬದುಕಿನ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮತ್ತು 1951ರ ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

Keywords: ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆ-1951, ಕಾಫಿ ತೋಟದ ದುಡಿಮೆಗಾರರು, ಕೂಲಿ ತಾರತಮ್ಯ, ಬದುಕಿನ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

ಪೀಠಿಕೆ

ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ತೋಟಗಳಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರವು 1951ರಲ್ಲಿ 'ದ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಲೇಬರ್ ಆಕ್ಟ್-1951 ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು. ಈ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ, ತೋಟದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಈ ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯಿದೆಯು ಜಮ್ಮು ಮತ್ತು ಕಾಶ್ಮೀರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಕಾಫಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ದುಡಿಮೆಗಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸದೆ ಟೀ, ರಬ್ಬರ್, ಸಿಂಕೋನಾ, ಕೋಕೋ ಮತ್ತು ಓಲಿ ಪಾಮ್ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ

Please cite this article as: ಮಹೇಶ್ ಕೆ.ಹೆಚ್. (2023). ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆ-1951 ಮತ್ತು ಕಾಫಿ ತೋಟದ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಬದುಕು. ಸೃಜನಿ: ಇಂಡಿಯನ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಇನ್ವೋಲೂವೇಟಿವ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಅಂಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್, 1(6), 150-156.

ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ದುಡಿಮೆಗಾರರಿಗೆ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಐದು ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮತ್ತು ಹದಿನೈದು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳ (ಒಂದು ವರ್ಷ) ಯಾವುದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಚೇರಿಗಳು, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು, ಔಷಧಾಲಯಗಳು, ಶಾಲೆಗಳು/ಬಾಲವಾಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಶು ವಿಹಾರಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಒಳಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ 1948 ರ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಒಳಪಟ್ಟಿರುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಕಾಯ್ದೆಗೂ ಮೊದಲು ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ತುಂಬಾ ಹೀನಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ದಿನಕ್ಕೆ 12 ರಿಂದ 16 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ರಜೆಯು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಪುರುಷರಂತೆಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಕೂಲಿಗೆ ದೀರ್ಘಾವಧಿ ದುಡಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ದುಡಿಮೆಗಾರರಿಗೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಅಧಿನಿಯಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವಂತಹ ಕೆಲಸದ ಸಮಯ, ವಾರದ ರಜೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾಗಿ ತೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ತೋಟದ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಕಾಯ್ದೆಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ 1951 ರಲ್ಲಿ ತೋಟಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನಾದ ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು. ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕೂಲಿಗಳಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು, ಕೆಲಸದ ವೇಳೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಭೂಮಾಲೀಕರಿಂದ ಆಗುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಈ ಕಾಯ್ದೆಯು ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದು, ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿಯಮಗಳೇ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಹಾಗಾದರೆ, 1951ರ ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕಾಫಿ ತೋಟದ ದುಡಿಮೆಗಾರರು ಉತ್ತಮವಾದ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆಯೇ? ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದುಡಿಮೆಗಾರರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿದೆಯೇ? ಕಾಫಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ದುಡಿಮೆಗಾರರು ಈ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? 1951 ರ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಕಾಯ್ದೆಗಳು ಯಾರ ಪರವಾಗಿದ್ದವು? ಆಗ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಬದುಕಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿತ್ತು. ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿರುವ ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿರುವ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಹಕ್ಕುಗಳು ಯಾವುವು? ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಬದುಕಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ? ಇನ್ನು ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

1951 ರ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

1951 ರ ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ಕಾಫಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಬದುಕಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುವುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೂಡ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. “ಅಮೃತಶಿಲೆಯ ಅರಮನೆ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಅನ್ಯರ ಬಿಟ್ಟಿ ದುಡಿತ ಅನಿವಾರ್ಯ”

ಎಂದು ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯ್ ಹೇಳುವಂತೆ, ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಗುಲಾಮರಂತೆ ದುಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ದುಡಿಮೆಗಾರರನ್ನು ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗದ ಸೇವಾ ಷರತ್ತುಗಳು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಮಹತ್ವ ಪಡೆಯದೇ ಮಾಲೀಕರ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ತೋಟಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರು ಮಾಲೀಕರಿಂದ ಮುಂಗಡ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ತೋಟದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ನಿಗದಿತ ಕೂಲಿಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಹಣ ಮತ್ತಿತರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಿಗದಿತ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡದೆ ಮೋಸ, ವಂಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ತೋಟದ ಮಾಲೀಕ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೋಸ, ವಂಚನೆ ಮುಂತಾದ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಲು ಸರ್ಕಾರವು 1859 ರ(13) ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು.

ವಂಚನೆ, ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಒಮ್ಮೆ ಕೆಲಸಗಾರನು, ತಾನು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ, ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಅವನು ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ದುಡಿಮೆಗಾರರಿಂದ ತಾವು ಮಾಡಿರುವ ಒಪ್ಪಂದಗಳಲ್ಲಿನ ಷರತ್ತುಗಳು ಏನಾದರೂ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳನ್ನು ಆರಕ್ಷಕರು ಬಂಧಿಸುವುದಲ್ಲದೇ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಿ, ಜೂಡಿಸಿಯಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು ತೋಟಗಾರರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ 1863, 1865, 1870, 1873 ಹಾಗೂ 1882 ರಲ್ಲಿ ದಂಡ ವಿಧಿಸುವ ಈ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮಾಲೀಕರು, ಕೆಲಸಗಾರರ ಮೇಲೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ, ಅವರ ಕೂಲಿಯಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದುಡಿಮೆಗಾರರು ವಾಸ ಮಾಡುವ ವಸತಿ ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಿಂತ ಕಡೆಯಾಗಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟ ಮಾಡದೇ, ಅವರ ಅರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯ ದುಡಿಮೆಯೇ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ರೂಪಿತವಾದ ಕಾಯ್ದೆಯು ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ದುಡಿಯುವ ದುಡಿಮೆಗಾರರಿಗೆ ಇಎಸ್‌ಐ, ಪಿಎಫ್, ಬೋನಸ್, ಗ್ರಾಚುಟಿ ಮೊದಲಾದ ಯಾವುದೇ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಮಿಕರ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನುಗಳು ರಚನೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರು ಮಾಲೀಕರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೀನಾಯವಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ 1951ರ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಬದುಕಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತುಂಬಾ ಕಠಿಣವಾಗಿತ್ತು.

ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿರುವ 1951 ರ ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆಯ ಹಕ್ಕುಗಳು

ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಹಿಂದೆ ಕಾಫಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ 1951 ರ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಹಲವಾರು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ, ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಿಂದ ಯಾವ-ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿವೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. 1951ರ

ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಲೇಬರ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಅದು ಏನೆಂದರೆ, 'ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ದುಡಿಮೆಗಾರನ ಹಿತವನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಇಡೀ ದುಡಿಮೆಗಾರನ ಸಂಸಾರದ ಹಿತವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ'. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಅಂಶಗಳೆಂದರೆ: ತೋಟದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ವೇತನವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾದರೆ 1948 ರ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ ಕಾಯ್ದೆಯ (1948 ರ 11) ಸೆಕ್ಷನ್ 2 ರ ಷರತ್ತು (ಹೆಚ್) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಬೇಕು, ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 8 ರಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗದಾತರು ಪ್ರತಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು, ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 9 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ದುಡಿಮೆಗಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶೌಚಾಲಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮೂತ್ರಾಲಯಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು, ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 10 ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 11 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, 150 ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು, ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 12 ರಲ್ಲಿ 50 ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಹಿಳೆಯರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕರು ಶಿಶುವಿಹಾರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ 20 ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಇರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಕಾನೂನಿದೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 13 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಉದ್ಯೋಗದಾತರು, ಕಾರ್ಮಿಕರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನರಂಜನಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು, ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 ರಲ್ಲಿ 6 ರಿಂದ 12 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ, 25 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾಲೀಕರು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು, ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 15 ರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದ ವಸತಿಯು ಅವರ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಡಿಗೆ ಇರಬಾರದು. ವಸತಿಗೆ ಗಾಳಿ, ಬೆಳಕು ಬರುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕೆಲಸಗಾರ ಮತ್ತು ಅವನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಉದ್ಯೋಗದಾತರು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು, ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಅಪಘಾತ ಉಂಟಾದರೆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪರಿಹಾರ ಕಾಯಿದೆ, 1923 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಾವತಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಕಾಯ್ದೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 17 ರಲ್ಲಿ ತೋಟದ ಮಾಲೀಕರು, ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಮಳೆ ಅಥವಾ ಚಳಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಭತ್ತಿಗಳು, ಹೊದಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ರೈನ್ ಕೋಟ್‌ಗಳು, ಇತರೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು, ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 18 ರಲ್ಲಿ 300 ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ, ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದಂತೆ ಉದ್ಯೋಗದಾತನು ಕಲ್ಯಾಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 19 ರಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಕ ಕೆಲಸಗಾರರು ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ 48 ಗಂಟೆಗಳಿಗೆ ಮೀರದಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಹದಿಹರೆಯದವರು ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳು ವಾರಕ್ಕೆ 27 ಗಂಟೆಗಳು ಮೀರದಂತೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ದುಡಿಸಬಾರದೆಂದು ಉದ್ಯೋಗದ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ವಿರಾಮದ ಸಮಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಕಾರ್ಮಿಕರು ದಿನಕ್ಕೆ ಗರಿಷ್ಠ 9 ಗಂಟೆಗಳು ಮತ್ತು ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಗರಿಷ್ಠ 54 ಗಂಟೆಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸದ ಅವಧಿ ಮೀರಬಾರದು. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ದುಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಕೂಲಿಯನ್ನು ಮಾಲೀಕರು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ವಾರದ ರಜೆಯ ದಿನದಂದು ಕಾರ್ಮಿಕರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಕೂಲಿ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಯ್ದೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸಗಾರನು ಕನಿಷ್ಠ ಅರ್ಧ ಘಂಟೆಯವರೆಗೆ ಮಧ್ಯಂತರ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮೊದಲು ಐದು ಗಂಟೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು. ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ, ಹೆರಿಗೆಯ ನಂತರ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪುನರಾರಂಭಿಸುವ ಮಹಿಳೆಯು ಮಗುವಿಗೆ 15 ತಿಂಗಳು ತುಂಬುವವರೆಗೆ ತನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರತಿದಿನ ಎರಡು ವಿರಾಮಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 23 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದ ಅವಧಿಯ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಉದ್ಯೋಗದಾತನು ಕೆಲಸದ ಅವಧಿಯ ಸೂಚನೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾದ ಯಾವುದೇ ದಿನದಂದು ಸಮಯದಿಂದ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತಡವಾಗಿ ಬಂದರೆ ಅಂತಹ ಕೆಲಸಗಾರನನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದು, ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 25 ರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಂಜೆ 7 ಗಂಟೆಯಿಂದ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 6 ಗಂಟೆಯ ಸಮಯದವರೆಗೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 26 ಮತ್ತು 27 ರಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಕರಲ್ಲದ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ದುಡಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 30 ಮತ್ತು 31 ರಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಕ ಕೆಲಸಗಾರನಿಗೆ ವೇತನದೊಂದಿಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ರಜೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ಕೆಲಸಗಾರನು 20 ದಿನಗಳು ದುಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ದಿನದ ವೇತನದೊಂದಿಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ರಜೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹದಿಹರೆಯದವರು ಪ್ರತಿ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ದಿನದ ವೇತನ ಸಹಿತ ರಜೆಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಧ ಅಥವಾ ಅರ್ಧ ದಿನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ದಿನಗಳ ಕೆಲಸವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಕೆಲಸಗಾರನು ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಭತ್ಯೆಗೆ ಅರ್ಹನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ,

ಮಹಿಳಾ ಕೆಲಸಗಾರರು ಹೆರಿಗೆ ಭತ್ಯೆ ಮತ್ತು ಹೆರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಕಾಯಿದೆ, 1961 ರ ಸೆಕ್ಷನ್ 32 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಹೆರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ 12 ವಾರದ ರಜೆಯನ್ನು ಈಗ 26 ವಾರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 32 ರಲ್ಲಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಅಪಘಾತಕ್ಕೀಡಾಗಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರೆ ಅಥವಾ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಗಾಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಮಾಲೀಕ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಈ ಆಕ್ಟ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಮಾಲೀಕರು ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ವಿಧಿಸಲಾಗುವ ದಂಡವು ರೂ.500 ಅಥವಾ 3 ತಿಂಗಳ ಜೈಲು ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ. ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ವಿಧಿಸಲಾಗುವ ದಂಡವು ರೂ.1000 ಅಥವಾ ಆರು ತಿಂಗಳ ಸೆರೆವಾಸ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಕಾಯ್ದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಒಳಪಡದ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿ:

ಈಗಾಗಲೇ 1951 ರ ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ದುಡಿಮೆಗಾರರು ಯಾವ-ಯಾವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬುವುದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ, ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾಫಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ದುಡಿಮೆಗಾರರು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಮತ್ತು ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಒಳಪಡುವ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಲೀಕರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಒಳಪಡುವ ಕಾರ್ಮಿಕರಂತೆ, ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಒಳಪಡದ ದುಡಿಮೆಗಾರರು ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಮ ಹಾಕಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೀಡುವ ಕನಿಷ್ಠ ಕೂಲಿ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಯಾವುದೇ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ 80% ರಷ್ಟು ದುಡಿಮೆಗಾರರು ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಒಳಪಡದೆ ಅಸಂಘಟಿತ ವಲಯದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರು ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಮಾಲೀಕರು ನೀಡುವ ವಿವಿಧ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಲಾಭ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ವಂಚನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

1951ರ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪ್ರಕಾರ 5 ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ಅತಿಸಣ್ಣ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರ ತೋಟದಲ್ಲಿ ದುಡಿಮೆಗಾರರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ 1951ರ ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆಯು ಅನ್ವಯಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ಇಂತಹ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ನೀಡುವಂತಹ ಪಿಎಫ್, ಬೋನಸ್, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯ, ವೇತನದೊಂದಿಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ರಜೆ ಮತ್ತು ಅಪಘಾತವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದರ ಪರಿಹಾರ ಪಡೆಯಲು ಹಾಗೂ ಮತ್ತಿತರೆ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕಡಿಮೆ ಕೂಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಧಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕಾಯ್ದೆಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದಿರುವ ಮಹಿಳಾ ದುಡಿಮೆಗಾರರು ಹೆರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಕಾಯ್ದೆಯ ಹಕ್ಕುಗಳಿಂದ ದೂರ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ತೋಟದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಂತೆ ಸರಿಸಮವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರು ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸಮಾನ ವೇತನ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಭದ್ರತೆ ಎಂಬುವುದು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ.

1951 ರ ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಒಳಪಡುವ ಕಾರ್ಮಿಕರು 20% ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದು, ಕಂಪನಿ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಭೂ ಮಾಲೀಕರ ತೋಟದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಎಸ್‌ಐ, ಬೋನಸ್, ಪಿಎಫ್, ಹಬ್ಬದ ರಜೆ ವೇತನ, ವೈದ್ಯಕೀಯ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಉಪಾಹಾರ ಮಂದಿರ ಮತ್ತು ಶಿಶು ವಿಹಾರದ ಸೌಲಭ್ಯ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಹಕ್ಕುಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವು ಕಾಫಿ ತೋಟದ ಮಾಲೀಕರು, ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನೀಡದೆ ವಂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಆ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಪಡೆಯಲು ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ತಮಗೆ ನ್ಯಾಯೋಚಿತವಾಗಿ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಹಕ್ಕುಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕಾರ್ಮಿಕರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ 20 ದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯ ನಿಧಿ ಇಡಬೇಕು ಎಂಬ ಕಾನೂನಿದೆ. ಆದರೆ,

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ತಾಲೂಕಿನ ಕಬ್ಬಿನಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮದ ಕಾಫಿ ತೋಟವೊಂದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 28 ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ತೋಟದ ಮಾಲೀಕರು ಭವಿಷ್ಯನಿಧಿ ನೀಡದೆ ವಂಚನೆ ಮಾಡಿರುವುದರ ವಿರುದ್ಧ ಭವಿಷ್ಯನಿಧಿ ಸಂಘಟನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಭವಿಷ್ಯನಿಧಿ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ ಸೂಕ್ತ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಮುಂದಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಲೀಕರು, ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡದೆ ವಂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾವು ನೋಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ವರದಿಯಾಗದೆ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ವಂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಎಷ್ಟು ಇವೆಯೋ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ, 1951ರ ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಒಳಪಡದ ಅಸಂಘಟಿತ ವಲಯದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಶೇ.80 ರಷ್ಟು ದುಡಿಮೆಗಾರರು ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಮಾಲೀಕರು ನೀಡುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಒಳಪಡುವ ಶೇ.20 ರಷ್ಟು ಕಾರ್ಮಿಕರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ, ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅಸಂಘಟಿತ ದುಡಿಮೆಗಾರರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಮೂಲಕ 1951 ರ ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾಯ್ದೆಯ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಕೂಡ ಅಸಂಘಟಿತ ದುಡಿಮೆಗಾರರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಕಾನೂನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ನಾಗೇಗೌಡ ಎಚ್.ಎಲ್. (1978). *ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಬಟ್ಟಲಿಗೆ ಅಥವಾ ಕಾಫಿಯ ಕಥೆ*. ಸಾಹಿತ್ಯ ಸದನ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ರುದ್ರಯ್ಯ ಕೆ. ಎಚ್. (2021, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 15). *ಕಾಫಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕಡೆಗಣನೆ: ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ, ಸರ್ಕಾರದ ಸೌಲಭ್ಯದಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕಾರ್ಮಿಕರು ವಂಚಿತ!*. ವಿಜಯ ಕರ್ನಾಟಕ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ.
- Datta, M. (2017). The Status of Marginalized Women Tea Garden Workers in the Mountain Ecosystem of Darjeeling in a Globalised Village. *Perspectives on Geographical Marginality*. https://doi.org/10.1007/978-3-319-50998-3_5
- John, J., & Mansingh, P. (2016). Plantation Labour Act 1951 and social cost. *Routledge India EBooks*, 131–166. <https://doi.org/10.4324/9781315620510-6>
- Munirajappa, Nagarathna, Vijalakshmi K S. (Ed.) (2015). *Studies in Karnataka History and culture*. Vol-12, Karnataka History congress Publication.
- *THE PLANTATIONS LABOUR ACT, 1951*. (1951). Government of India. <https://legislative.gov.in/sites/default/files/A1951-69.pdf>